

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5288/2023
28.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Зорице Булајић и Радославе Мађаров чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранко Бутулен Франц адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, коју заступа Војно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2893/22 од 14.09.2022. године, у седници одржаној 28.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2893/22 од 14.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2893/22 од 14.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2893/22 од 14.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе парничних странака и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 11281/19 од 19.01.2022. године, којом је делимично усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име изгубљене зараде за период од априла 2016. године до јуна 2016. године исплати износ од 14.480,61 динара за месец април 2016. године са каматом од 20.05.2016. године до исплате, износ од 14.480,61 динара за месец мај 2016. године са каматом од 20.06.2016. године и износ од 8.205,68 динара за месец јун 2016. године са каматом од 20.07.2016. године до исплате (став први изреке), одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да на име изгубљене зараде за период од јануара 2004. године до марта 2016. године исплати појединачно опредељене месечне износе са законском затезном каматом од дана доспелости до исплате ближе наведене овим ставом изреке, као неоснован (став други изреке) и обавезана је тужена да на име трошкова поступка исплати тужиоцу 114.274,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате (став трећи изреке). Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи применом члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Правноснажном пресудом делимично је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца за накнаду штете у висини разлике између плате коју би примао да је остао у активној војној служби и инвалидске пензије коју сада остварује, за период јануар 2004. године – март 2016. године, услед застарелости потраживања (члан 376. Закона о облигационим односима).

О овом праву тужиоца, правном основу потраживања и приговору застарелости, судови су одлучили уз правилну примену материјалног права које је у складу са правним схватањем изражених кроз одлуке Врховног суда у којима је одлучивао о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потребе уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како из изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је дана 20.05.2019. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, па ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**